

COGNOMS / APELLIDOS: _____

NOM / NOMBRE: _____

DNI o PASSAPORT / DNI o PASAPORTE: _____

NIA: _____

LLOC D'EXAMEN / LUGAR DE EXAMEN: **EOI** _____

PROVA PER A L'OBTENCIÓ DEL / PRUEBA PARA LA OBTENCIÓN DEL

CERTIFICAT DE NIVELL C1 DE VALENCIÀ
CERTIFICADO DE NIVEL C1 DE VALENCIANO

DELS ENSENYAMENTS OFICIALS D'IDIOMES / DE LAS ENSEÑANZAS OFICIALES DE IDIOMAS

1. PROVA DE COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS
PRUEBA DE COMPRESIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

PUNTUACIÓ/PUNTUACIÓN TOTAL: 40

**DURADA/
DURACIÓN:**

70 min

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

TASCA 1

(14 punts)

Llegiu amb atenció aquest fragment de *Combustible per a falles* de Joan Fuster i els enunciats que hi ha a continuació. Trieu l'opció correcta de cada pregunta. El primer enunciat (0) és un exemple.

PROS I CONTRES DE LES FALLES

La gent —ací com pertot arreu— posseeix una irrefrenable propensió a prendre partits extrems quan se li n'ofereix la menor oportunitat. I, és clar, si l'objecte al voltant del qual es pot organitzar l'antagonisme és mitjanament important, millor encara. Ací tenen vostès les falles: els valencians s'han divertit, durant un segle llarg, amb la sola i senzilla ocupació de plantar-les, veure-les i cremar-les; però a la fi han descobert que encara podien divertir-se una mica més «discutint-les». Entenguem-nos: no discutir sobre aquesta o aquella, sobre el millor o pitjor enginy que revele, sobre l'habilitat o la inèpcia del seu artista, sinó més aviat sobre les falles com a fenomen ciutadà.

El partit més nombrós, ingenu i popular, és el dels qui estan a favor. Perfectament lògic. Al cap i a la fi, són moltes les falles que es construeixen cada any, i per tant també han de ser molts els ciutadans que, per estar ficats en la cosa, militen del costat de les simpaties de la típica festa. Aquests no es limiten a proclamar la bondat de les falles, argüint el que aquestes signifiquen per a ells, com a ofici, com a *hobby* o com a espectacle. Afirmen alguna cosa més —i bastant més. La seua tesi és que les falles constitueixen una manifestació inigualada de la genialitat local: són, diuen, el gran exponent del temperament artístic dels valencians. Perquè, ja se sap, la nostra terra és terra d'artistes. Un entusiasme, que no hi ha més remei que qualificar de patriòtic, els mena, al capdavall, a identificar «valencià» amb «faller».

De l'altra banda cauen els selectes més o menys ben entesos. Les raons per les quals miren amb indignat recel les falles no són massa clares. En ocasions els mou un —fins a cert punt justificat— temor als excessos de la grolleria col·lectiva (de la qual, en realitat, les falles no són causa ni efecte). Però, generalment, hi ha en la seua actitud una queixa d'índole cultural: els detractors contemplen, desesperats, com, per al solaç precipitat d'uns pocs dies, la ciutat prodiga —literalment, «crema»— una respectabilíssima quantitat de moneda de curs legal, quan, al mateix temps, és evident que les empreses més serioses d'ordre intel·lectual s'agosten en una penúria absolutament sòrdida. Ai —sospiren ells—, quants llibres, quants quadres, quants quartets en la major, podrien pagar-se amb aqueixos diners! D'aquesta manera, es reivindica l'art «bo» enfront de l'art «faller».

Ben mirat, l'exasperada oposició de fallers i antifallers té encara poca tradició. Fa sols vint anys, les falles encara conservaven alguns trets del seu modest caràcter original: hi perdurava el batec directe dels nostres barris vells, i no s'havien desbordat sobre camps i ambicions que els són totalment aliens. Però les falles han prosperat, han crescut, potser fins al seu màxim de possibilitats. L'elefantiasi fallera és el que ha trasbalsat els ànims i el sentit de la proporció. Els uns s'han enlluernat davant el volum i la vitalitat que adquireix la festa, i no dubten d'enorgullir-se'n [...] Els altres, en gest recíproc, s'irriten, i, de creure'ls, les «comissions» s'haurien de convertir en sàvies i barbudes Juntas Veïnals per al Foment de la Poesia i les Belles Arts. I un, modestament, pensa que ni tant ni tan poc.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

L'escàndol dels detractors, és clar, sembla un vertader escàndol farisaic. Per què horroritzar-se que la ciutat faça cremar, en la nit de Sant Josep, uns quants milions de pessetes, després de dissipar-ne alguns més en pólvora, bunyols i esbufecs filharmònics? També aquestes cendres tenen la seua significació amagada. Es conta que, en alguns països, els colliters de vi acostumen a abocar en terra una porció de les primícies dels seus succs. Es tracta d'un ritu simbòlic: l'home «torna» a la terra una mica del que ella li ha donat. No és en el fons la falla un sacrifici de riquesa, tributat als penats benignes que patrocinen la vida laboriosa de València? Crec que censurar la dilapidació fallera és una manera indirecta de dissimular l'avarícia restant dels nostres conciutadans. Perquè, en el pressupost de tota república ben organitzada, cal que existesca l'apartat lúdic i l'apartat cultural. [...]

Quant a l'eufòria fallera, una mica de mesura no estaria de sobres. Que no pense ningú que està salvant el país pel fet de plantar falles. L'esperit de València comprèn, sens dubte, les falles, però és alguna cosa més que falles. I, sobretot, sapiem distingir. Cal donar al foc allò que és del foc. Però també importa —importa tant com les altres coses— donar a la resta allò que li pertoca. Hi ha unes quantes virtuts que són eminentment falleres: la improvisació, el sarcasme hàbil, la brillantor momentània, la mateixa disposició a «cremar». Tanmateix, existeix igualment el perill que aquestes virtuts, en desplaçar-se fora de l'àmbit faller, es transformen en vicis capitals. En altres, en la majoria de les esferes ciutadanes, són les virtuts contràries —la preparació afanyosa, la seriositat, la discreció metòdica, la continuïtat— les que convenen i fructifiquen. Tinguem-ho en compte, i no ens despistem. Les falles són un parèntesi, i un parèntesi excepcional. No tot són flors i violes.

Joan Fuster, *Combustible per a falles* (1967) - (adaptació)

Exemple

0. Les Falles han esdevingut objecte de discussió perquè...

- a) **solem posicionar-nos en els extrems en qüestions importants.**
- b) *els valencians som propensos al debat.*
- c) *l'enginy dels monuments propicia la polèmica.*

1. Fuster considera que defensar les Falles és...

- a) un posicionament majoritari i anacrònic.
- b) congruent d'acord amb el nombre de fallers que hi ha.
- c) una opció respectable, però naïf.

2. Quin és el principal argument esgrimit a favor de les Falles?

- a) La quantitat de monuments plantats i de participants en la festa.
- b) La repercussió que tenen en l'esfera econòmica i cultural.
- c) El valor identitari que representen en la cultura valenciana.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

3. Per a Fuster, els detractors de les Falles...
- a) ataquen la festa amb un argumentari confús.
 - b) són intel·lectuals aliens a la cultura popular.
 - c) defenen la frugalitat i l'austeritat econòmica.
4. Què ha propiciat el creixement recent de les Falles?
- a) Una polarització del debat al voltant de la festa.
 - b) La nostàlgia envers l'origen modest de la celebració.
 - c) L'augment del xovinisme i patriotisme valencià.
5. La importància de les Falles per a Fuster rau en el fet que...
- a) ens permeten identificar quines persones són avares.
 - b) ens reivindicuem com a poble a través de la festa.
 - c) són un espai per al lleure carregat de simbolisme.
6. D'acord amb Fuster, les Falles representen la identitat valenciana...
- a) perquè se celebren al cap i casal.
 - b) però no en la seua totalitat.
 - c) encara que no tothom ho senta així.
7. Les virtuts de les Falles poden...
- a) conduir-nos al descontrol i a la falta de mesura.
 - b) perdre significat i sentit si es treuen de context.
 - c) ser excloents perquè no tota la població s'hi identifica.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

TASCA 2

(12 punts)

Llegiu atentament els textos sobre el paper d'internet en l'actualitat i relacioneu les frases 1-12 amb els textos B-J. Escriviu en les caselles de la graella la lletra corresponent. Recordeu que cada text s'ha de triar ALMENYS una vegada i que cada frase correspon només a un sol text. La frase (0) és un exemple.

FRASES	
0.	<i>La xarxa ha esdevingut un gran casino virtual.</i>
1.	Aquest context fomenta que s'hi generen debats superficials.
2.	El capgirament patit per un espai per a la socialització.
3.	En la xarxa, la nostra identitat esdevé un producte més.
4.	Es potencia l'atenció dels usuaris perquè és una font d'ingressos.
5.	La desmobilització política n'és una de les conseqüències.
6.	Els continguts que veiem a la xarxa no depenen de la nostra tria.
7.	Per triomfar en l'Internet actual, cal assegurar un compromís total i constant envers el públic.
8.	L'evolució de la nostra relació amb la xarxa.
9.	Navegar per Internet significa no baixar mai de l'escenari.
10.	Les nostres debilitats són aprofitades pels gegants d'Internet.
11.	El format de les aplicacions propicia una polarització de les reaccions.
12.	La incidència del mercat en la concepció d'Internet.

CONTESTEU EN EL FULL DE RESPOSTES

ELS DANK MEMES: LA REACCIÓ A UN INTERNET INVIVIBLE

TEXTOS	
A	<i>Si el món que habitem amb el cos fora una mica semblant a l'Internet de hui, seria una mena de Las Vegas: una ciutat feta exclusivament d'edificis-anunci que necessiten la nostra atenció permanent, creixent i ansiosa per sobreviure i que, a canvi, ens ofereixen dosis exhaustives d'eufòria, d'enveja, de tristesa, d'enuig o d'excitació.</i>
B	La llibertat creativa i innocent del primer Internet, on no érem usuaris consumidors sinó internautes exploradors, queda molt lluny. Llavors, <i>connectar-se</i> a Internet era descobrir un univers ple de microbombolles flotant en totes direccions. Ara ja no ens connectem enlloc, habitem la nostra identitat digital de forma permanent i passiva.
C	Internet era un lloc ample i heterogeni, ple d'experiments creatius i naïf, amb expectatives de millorar l'experiència de viure: un fòrum era la possibilitat del caliu universal quan et senties sol, rebre un correu electrònic era tan emocionant com rebre una carta. L'especialització del model de negoci ha convertit el paisatge d'Internet en un espai homogeni, amb el llenguatge i la imaginació segrestades per gegants que competeixen els uns contra els altres per cridar-nos l'atenció.
D	Les xarxes socials van seduir-nos oferint facilitar la comunicació a partir de la centralització de tot el flux comunicatiu en un sol espai. Sean Parker, expresident i fundador de Facebook, ha reconegut que aquesta promesa d'«unir el món» amagava una altra intenció: distreure'ns i explotar les nostres vulnerabilitats. Aquest objectiu amagat s'ha anat fent explícit a mesura que les plataformes han evolucionat no millorant la lliure circulació d'usuaris i missatges, sinó augmentant l'addicció i el consum compulsiu per mantindre'ns atents.
E	L'especialització agafa formes encara més extremes amb l'auge de l'ús dels algorismes que, de mica en mica, van substituint la nostra decisió sobre el que volem fer, veure o consumir. Les cronologies de les xarxes socials han passat de ser la representació de la nostra selecció personal a ser rius hiperoptimitzats de contingut que processos opacs escullen per nosaltres.
F	Les nostres interaccions diàries estan basades en el paper que fem davant dels altres. Quan anem a comprar o a una entrevista de feina, oferim una determinada versió de la nostra identitat, i l'actuació es transforma segons l'audiència. Quan ens retirem a casa som al <i>bastidor</i> de la nostra identitat, on per fi podem deixar d'actuar i descansar. La vida s'ha convertit en una experiència asfixiant per a molta gent perquè Internet ens obliga a mantindre constantment la mateixa actuació inacabable per a un públic massiu i anònim.
G	Tal com explica Jia Tolentino, Internet s'ha convertit en una «màquina de l'autoengany» que basa l'economia i la infraestructura en la comercialització de la nostra identitat personal. La identitat són afirmacions i promeses. A Internet una persona altament funcional és aquella que pot prometre-ho tot, en tot moment, a una audiència en creixement constant.
H	El disseny dels espais on mostrem la nostra identitat en línia ens obliguen a exagerar el missatge per cridar l'atenció i generar algun tipus de reacció a l'entorn. Aquesta idiosincràsia altera l'ambient normal de les interaccions i provoca que tothom estiga més predisposat a, per exemple, inflamar-se, sentir-se irritat o indignar-se, com a formes predilectes de generar trànsit i atenció.

I	L'adaptació forçada de les idees, les reflexions polítiques i els pensaments a les limitacions dels formats de les xarxes socials –publicacions que duren vint-i-quatre hores, etiquetes que fragmenten tota ideologia en bocins, limitació de caràcters, censura estructural– dificulta la propagació d'idees complexes i matisades.
J	La solidaritat en línia s'ha substituït per una expressió performativa de la solidaritat: utilitzar l'etiqueta de torn o compartir contingut polític viral han substituït la necessitat potencial de participar en la protesta del món fora de línia. Tot i que Internet ofereix una alternativa d'acció política a qui, per la seua condició o situació, no pot participar activament al carrer, també es desincentiva, en general, qualsevol tipus d'acció política conseqüent a qui sí que pot.

TASCA 3

(14 punts)

Llegiu atentament aquest article sobre Germana de Foix i després escriviu, en les caselles de la graella, les paraules EN MAJÚSCULA que completarien els buits del text, de manera que tinga sentit. Tingueu en compte que només podeu escriure una paraula en cada buit. El primer buit (0) és un exemple.

PARAULA: unitat lèxica continguda entre dos espais.

GERMANA DE FOIX I EL "PÂTÉ"

Germana de Foix va morir el 15 d'octubre del 1536, al que ara es coneix com Finca de l'Espinar, a Llíria, i (0) era una casa d'oració dels jerònims. Aquella dama occitana de naixement no podia imaginar com (1) la seua figura a la Història, encara que, segurament, morí convençuda que, en efecte, el seu record perduraria amb major o menor força, pel (2) que li havia tocat representar al llarg de la seua vida, des que va nàixer, el 1488, al castell de Maseras, fins que va ser sebollida al monestir de Sant Miquel dels Reis, a València.

Germana va ser una dona que va viure marcada pels esdeveniments històrics que l'envoltaren i (3) degué ser conscient. De ben menuda, única germana de l'hereu de Narbona, es devia saber a la llista de successió d'aquell senyoriu occità. Però a més, era parenta propera del rei de França i arribaria a ser aspirant al tron de Navarra, a més de reina nominal de Nàpols. Per les seues (4) corria la sang de cases nobles dels dos costats dels Pirineus i, en efecte, arribà a ser reina (5) de la Corona d'Aragó pel seu matrimoni amb Ferran II, vidu d'Isabel la Catòlica i, més tard, marquesa de Brandemburg i duquesa de Calàbria, en els dos matrimonis posteriors.(...)

(...)Amb aquelles companyies amb qui es va moure, devia estar segura que passava a formar part de la Història -malgrat els atacs d'alguns cronistes castellans. Ara bé, el que no es podria haver imaginat mai és que el 2006, José Miguel Borja, a les seues *Páginas memorables y apócrifas de la historia del reino de Valencia* digués que "Germana de Foix trajo a nuestras tierras, no solo la dulzura de la corte francesa sino también los buenos usos de su cocina, como el *paté de foix*, les *escargots* y los *croissants*". I vull pensar que això forma part de les *pàgines apòcrifes*... La consideren -els cronistes castellans- una dona frívola, menjadora en (6) i en res semblant a Isabel la Catòlica. Fins i tot parlen que ella va ser la causa de la mort del seu primer espòs en (7) prendre beuratges afrodisíacs que el portarien, finalment, a la mort... Però això dels seus usos culinaris, certament, m'ha impactat: especialment, el *pâté* aquell.

